

25. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 155 alin. (1) din Codul penal, în redactarea anterioară intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2022 pentru modificarea art. 155 alin. (1) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, excepție ridicată de Andrei Gabriel Florin în Dosarul nr. 47.645/3/2017 al Tribunalului București — Secția I penală și de Florin Maria în Dosarul nr. 3.673/109/2019 al Tribunalului Argeș — Secția penală.

2. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 153 alin. (1), art. 154 alin. (1)-(3) și art. 155 alin. (2) și (4) din Codul penal, precum și ale art. 154 alin. (4) din Codul penal, precum și în redactarea anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 186/2021 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, excepție ridicată de aceiași autori în aceleași dosare ale acelorași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția I penală și Tribunalului Argeș — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 8 aprilie 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

pentru **MARIAN ENACHE**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă

coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992

privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,

semnează

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 262

din 15 mai 2025

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. (2) și ale art. 22 din capitolul VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și a Legii-cadru nr. 153/2017, în ansamblul său

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. (2) și ale art. 22 din capitolul VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată de Ileana Ignat și alții în Dosarul nr. 521/2/2018/a1, al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.355D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 1.007D/2022, având un obiect identic, excepție ridicată de Horia Florian Băjan și alții în Dosarul nr. 9.020/2/2017/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

6. Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.007D/2022 la Dosarul nr. 3.355D/2021, care a fost primul înregistrat.

7. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției, având în vedere, de exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 214 din 9 aprilie 2024.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

8. Prin Încheierea din 23 septembrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 521/2/2018/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 din Secțiunea a IV-a și art. 22 din Secțiunea a VI-a din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice**. Excepția a fost ridicată de Ileana Ignat și alții, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de anulare a unui act administrativ și face obiectul Dosarului Curții nr. 3.355D/2021.

9. Prin Decizia nr. 1.092 din 24 februarie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 9.020/2/2017/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (2) din Secțiunea a IV-a și art. 22 din Secțiunea a VI-a din Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice**. Excepția a fost ridicată de Horia Florian Băjan și alții, într-o cauză având ca obiect soluționarea unui recurs formulat împotriva unei încheieri de respingere a unei cereri de sesizare a Curții Constituționale și face obiectul Dosarului Curții nr. 1.007D/2022.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că procedura de adoptare a acesteia încalcă principiul bicameralismului. În acest sens se arată că Senatul, în calitate de primă Cameră sesizată, nu a reglementat categoria specialiștilor IT, iar Camera Deputaților a reglementat această categorie, asimilând-o grefierilor, astfel încât rezultă o deosebire majoră de conținut juridic între cele două forme ale legii. Se mai susține că prin reducerea drastică a salariilor personalului IT se încalcă expunerea de motive a Legii-cadru nr. 153/2017, potrivit căreia adoptarea acestui act normativ urmărește majorarea salariilor tuturor angajaților din sectorul bugetar. Se arată că, din cauza acestei diferențe majore de conținut, legea adoptată de Camera Deputaților ar fi trebuit să se întoarcă, pentru a fi dezbătută și aprobată, la Senat.

11. Totodată se menționează că în avizul său consultativ referitor la Legea-cadru nr. 153/2017, Consiliul Legislativ a semnalat că aceasta este contrară art. 16 din Constituție și Deciziei Curții Constituționale nr. 872 din 25 iunie 2010, având în vedere scăderea salariilor specialiștilor IT, întrucât salariul face parte din dreptul la muncă, drept complex și de natură fundamentală. Or, însăși Legea-cadru nr. 153/2017 a statuat, cu titlu de principiu, că salariile în plată la intrarea sa în vigoare nu trebuie să scadă. Sunt invocate deciziile nr. 62 din 13 februarie 2018, nr. 393 din 5 iunie 2019 sau nr. 412 din 20 iunie 2019.

12. În continuare, autorii excepției consideră că legea criticată încalcă și art. 111 alin. (1) și art. 138 alin. (5) din Constituție, întrucât modificările din Camera decizională, neavute în vedere de prima Cameră sesizată, nu au indicat sursa de finanțare a noii cheltuieli bugetare rezultate din acordarea de drepturi salariale pentru o întreagă nouă categorie de personal. În acest fel, apar noi cheltuieli financiare care majorează cheltuielile bugetului de stat. Autorii menționează, totodată, că în procedura de adoptare a Legii-cadru nr. 153/2017 nu s-a respectat obligația, impusă în jurisprudența Curții Constituționale, ca președintele Comisiei permanente sesizate, pentru a redacta raportul asupra propunerii legislative, să solicite atât Guvernului, cât și inițiatorilor acesteia fișa privind impactul bugetar al modificărilor legislative.

13. Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția este neîntemeiată.

14. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 17 alin. (2) și ale art. 22 din capitolul VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 28 iunie 2017, precum și Legea-cadru nr. 153/2017, în ansamblul său, având în vedere că sunt formulate și critici de neconstituționalitate extrinsecă. Dispozițiile criticate au următorul conținut:

— Art. 17 alin. (2): „*Salariile de bază pentru personalul auxiliar de specialitate și conex din cadrul judecătorilor și al parchetelor de pe lângă acestea sunt cele prevăzute în prezenta anexă la cap. II și III.*”;

— Art. 22: „*(1) Salariile de bază pentru specialiștii din cadrul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, inclusiv al Direcției Naționale Anticorupție și al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și al celorlalte parchete, sunt prevăzute în prezenta anexă la cap. I lit. B nr. crt. 4.*

(2) Specialiștii prevăzuți la alin. (1) beneficiază și de celelalte drepturi salariale prevăzute de lege pentru categoria profesională din care fac parte, după caz, cu excepția elementelor salariale care compun salariul de bază stabilit pentru categoriile profesionale din care fac parte.

(3) Salariul de bază se stabilește potrivit prezentei anexe, cap. I lit. A nr. crt. 6 pentru agenții de poliție judiciară din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și cap. I lit. B nr. crt. 4 pentru ofițerii de poliție judiciară. Șefii de birou din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism beneficiază de indemnizația de încadrare corespunzătoare funcției de prim-procuror adjunct din cadrul parchetului de pe lângă judecătoria, iar șefii de serviciu de indemnizația de încadrare corespunzătoare funcției de prim-procuror în cadrul parchetului de pe lângă judecătoria. Ofițerii și agenții de poliție judiciară din Direcția Națională Anticorupție și Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism beneficiază de drepturile prevăzute în prezenta anexă. Specialiștii prevăzuți la alin. (1) beneficiază și de prevederile art. 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare.

(4) *Indemnizațiile de încadrare sau salariile de bază, precum și alte drepturi salariale ale personalului din cadrul Direcției Naționale Anticorupție și Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism se stabilesc de procurorul-șef al Direcției Naționale Anticorupție, respectiv al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, potrivit legii.”*

18. Autorii excepției de neconstituționalitate apreciază că dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) privind statul român, art. 41 privind munca și protecția socială a muncii, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 61 alin. (2) privind alcătuirea Parlamentului, art. 75 privind sesizarea Camerelor, art. 111 alin. (1) privind informarea Parlamentului și art. 138 alin. (5) privind bugetul public național.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că a fost investită, în numeroase rânduri, să efectueze controlul constituționalității prevederilor criticate în prezenta cauză din perspectiva unor critici identice. Astfel, în Decizia nr. 214 din 9 aprilie 2024, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din 23 august 2024, Curtea a reținut că, urmând procedura parlamentară, propunerea legislativă a fost adoptată de Senat, în calitate de primă Cameră sesizată, la data de 23 mai 2017, și de Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, la data de 7 iunie 2017. Deși există unele diferențe între formele analizate de Senat și, respectiv, de Camera Deputaților, nu se poate afirma că ar exista deosebiri majore de conținut juridic între acestea și nicio configurație semnificativ diferită între forma adoptată de Senat și cea adoptată de Camera Deputaților. Ținând cont de faptul că forma adoptată de Camera Deputaților nu modifică substanțial obiectul de reglementare, scopul urmărit de legiuitor sau configurația propunerii legislative, Curtea a constatat că nu au fost încălcate dispozițiile art. 61 și 75 din Constituție referitoare la principiul

bicameralismului, astfel cum a fost dezvoltat în jurisprudența Curții Constituționale anterior amintită.

20. Cu referire la respectarea în procesul de adoptare a Legii-cadru nr. 153/2017 a dispozițiilor art. 111 alin. (1) din Constituție, Curtea a reținut că în data de 2 mai 2017 Senatul a solicitat punctul de vedere al Guvernului cu privire la propunerea legislativă, iar acesta din urmă a transmis punctul său de vedere, aprobat în ședința din 5 mai 2017, înregistrat cu nr. 161 din 8 mai 2017 la Biroul permanent al Senatului, prin care Guvernul a precizat că susține adoptarea propunerii legislative, sub rezerva însușirii propunerilor și observațiilor menționate la punctul II. De asemenea, în punctul de vedere transmis, la punctul II — „Propuneri și observații”, secțiunea A „Considerații privind impactul bugetar”, Guvernul a analizat și impactul bugetar al propunerii legislative, identificând necesarul de finanțare.

21. Cu referire la criticile raportate la prevederile art. 138 alin. (5) din Constituție, Curtea a observat că Legea-cadru nr. 153/2017 a reglementat un sistem unitar de salarizare pentru personalul din sectorul bugetar plătit din bugetul general consolidat al statului. Având în vedere acest aspect, a conchis Curtea, este evident că sursa de finanțare în cazul salarizării specialiștilor IT este tot bugetul general consolidat al statului.

22. În sfârșit, în ceea ce privește caracterul insuficient al sursei de finanțare, criticat de autorii excepției din perspectiva faptului că în forma adoptată de prima Cameră sesizată nu era prevăzută salarizarea specialiștilor IT, Curtea a reținut că aprecierea caracterului suficient al resurselor financiare nu își are temeiul în art. 138 alin. (5) din Constituție, fiind o problemă exclusiv de oportunitate politică, ce privește, în esență, relațiile dintre Parlament și Guvern.

23. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să modifice jurisprudența mai sus invocată, atât soluția, cât și considerentele deciziilor citate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de către Ileana Ignat și alții, precum și de către Horia Florian Băjan și alții în dosarele nr. 521/2/2018/a1 și nr. 9.020/2/2017/a1 ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 17 alin. (2) și ale art. 22 din capitolul VIII al anexei nr. V la Legea-cadru nr. 153/2017 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice, precum și Legea-cadru nr. 153/2017, în ansamblul său, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 mai 2025.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
pentru **MARIAN ENACHE**,

în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă
coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea
și funcționarea Curții Constituționale, semnează

ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Magistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva